

РЕШЕНИЕ

№ 6556

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6523** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) .

Образувано е по жалба на В. Ж. Х., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу Решение № РЗМ-5800-994/32-207190 от 02.06.2023 г. на директора на ТД Митница С., с което са извършени корекции в данните на митническа декларация MRN 20BG005808033752R0 на жалбоподателя, относно митническа стойност на стока, поради което е установено митническо задължение за довносяне в общ размер на 5319,42 лв., от които сума за мито в размер на 1662,42 лв. и сума за ДДС в размер на 3657,10 лв., както и лихва за забава.

Жалбоподателят счита оспорваният административен акт за незаконосъобразен, издаден при неправилно приложение на материалния закон и при съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди, че с процесната митническа декларация е декларирана реално платената стойност на вноса на страната автомобил. Позовава се на фактура, с която се удостоверява плащането на продажната цена и транспортът до България. Изводът на органа, че в същата не са посочени съществени реквизити счита за необоснован. В тази връзка поддържа, че посоченото в митническата декларация кореспондира, както с извършените плащания, така и със стойността на издадената фактурата. Счита, че неправилно административният орган се е позовал на писмото, получено от Американската служба и на посочената стойност на описания автомобил, тъй като износната

декларация е частен документ и се съставя едностранно от износителя на стоките и вносителят не може да носи отговорност за верността на данните, отразени в нея, още повече, че жалбоподателят не фигурира като страна на доставката. Твърди още, че са нарушени редът и условията за провеждане на последващ контрол и се оспорва констатираната от митническите органи неприложимост на чл. 74 § 2, буква б) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На последно място настоява, че са налице предпоставките за прилагане на разпоредбата на чл.124, пар.1, б.,а“, вр. чл.103 от М., поради изтичането на 3 годишния срок от датата на вноса. Моли съда за отмяна на решението на директора на ТД Митница С..Претендира разноски, за които представя списък (л. 119). Ангажира писмена защита.

Ответникът, директор на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и излага доводи за законосъобразност на оспорваното решение. Моли обжалването да бъде отхвърлено. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

Между страните по делото не е спорно и се установява от представената административна преписка, че на 03.06.2020 г. в Митническо бюро (МБ) С. - И., с митническа декларация с MRN 20BG005808033752R0 В. Ж. Х. е деклариран при режим „допускане за свободно обръщение“ стока „пътнически автомобил катастрофирал“, марка „А.“, модел „А7“, цвят: фолио камуфлаж, бензинов двигател: 1111, шаси WAUWGAF7GN018714, код по Т. 87032390, бруто и нето тегло 1905 кг., държава на износ САЩ, произход САЩ, с обща фактурна стойност 4100 щатски долара (стойност на автомобила 3600 щатски долара, стойност на океанския транспорт 500 щатски долара), при курс за 1 щатски долара - 1,78484 лв. митническата стойност е 7317.84 лв., декларирано условие на доставка С. В.. Продавач на стоката е американското дружество PRECISION E. L. (П. експорт Л.), САЩ. Стоката и придружаващите я документи са представени в МБ С. - И. от „Фрилайн“ ООД с ЕИК[ЕИК], в качеството му на пряк представител на декларатора, съгласно разпоредбите на чл.18 и чл.19 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (отразено в графа 3/19 на МД – л. 64).

Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура № 10107 от 28.02.2020 г. издадена от PRECISION E. L., САЩ; талон за превозното средство; коносамент № IMP/1808/05/20 L1; декларация за външен транзит (в графа 31 е отразено, че стоката е пътнически автомобил катастрофирал).

На база декларираните данни, към датата на приемане на митническата декларация митническа стойност е определена съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза (отразено в клетка 4/16 на МД), която е в размер на 4100.00 щ.д., съгласно фактура № 10107 от 28.02.2020 г. от „PRECISION E. L.“, САЩ.

На основание чл.48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл.84, ал.1, т.1 ЗМ от страна на митническите органи е извършен последващ контрол на декларацията. В резултат на проверката са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност (т.е. елементите на общата стойност) на вноса от САЩ автомобил. С оглед това са

предприети действия за извършване на последваща проверка по линия на международното сътрудничество, на основание Спогодба между България и правителството на САЩ за взаимна помощ между техните митнически администрации.

За внесения употребяван автомобил по линия на международното сътрудничество са предоставени относими документи от страна на митническата администрация на САЩ, които са получени в Ц. С., Агенция „Митници“, съгласно установената форма и ред.

Получен е отговор от Американската служба „Митници и гранична охрана“ с рег. № 32-359976 от 21.10.2022 г., с което са предоставени сканирани документи, представляващи електронна информация за износ /E. Export I./ от системата на Американска служба "Митници и гранична охрана", относно превозни средства, декларирани за износ от САЩ (л. 70 и сл.; превод на български език - л. 108 и л. 114). Съгласно информацията в писмото "E. E. I." е американският еквивалент на европейската митническа декларация за износ и съдържаща данни, както за декларираната стойност на превозното средство при износа, така и за страната на местоназначението. ITN (Internal T. Number), съдържащ се в "E. E. I.", е номерът на подаване на информацията за износ в системите на Американската служба "Митници и гранична охрана", представляващ основен идентификатор на записа. XTN е генерираният от износителя номер на документа.

Установено е, че в Приложение № 2 попада и допуснатият за свободно обращение употребяван автомобил марка „А.“, модел „А7“, тегло 1905 кг., шаси: WAUWGAF7GN018714, свидетелство за право на собственост:[ЕИК] (FL). Посочено е, че износител на стоката е „PRECISION A. G. L.“, САЩ, краен получател „PRECISION A. G.*“, България, а като цената на моторното превозно средство, декларирано за износ в САЩ, е отразена сумата от 13 414 щ.д., която е по-висока от декларираната в МД с MRN 20BG005808033752R0 от 03.06.2020 г. цена в размер на 4100 щ.д.

Във връзка с горното, от митническите органи е изпратено писмо рег. № 32 – 387156 от 10.11.2020 г. (л. 60), както и с писмо с рег. № 32-48704/06.02.2023 г. (л. 51) (последното във връзка със справка Автоматизирана информационна система на Министерството на вътрешните работи, относно установяване постоянния адрес на В. Ж. Х.) до В. Ж. Х.. Изискани са документи и информация, касаещи външнотърговската сделка, в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, като е даден срок за това, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

С посочените писма жалбоподателят е уведомен, че митническата стойност на процесния автомобил ще следва да се определи, на основание чл. 74 § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. в размер на 13 414 щ.д., с оглед наличните данни в Съюза, констатирани в предоставената информация в рамките на административното сътрудничество таблици и данни и износ на декларация от американските митнически власти.

Писмата са върнати с отбелязване, че не са потърсени от получателя. С писмо с рег. № 32 – 96946 от 13.03.2023 г. до кмета на [населено място], [община], област П., е поискано съдействие за връчването на писмо с рег. № 32- 48704 от 06.02.2023 г. В тази връзка на 04.05.2023 г. в ТД Митница С. е постъпил протокол от А. С. - кмет на [населено място], в който е удостоверен отказът на В. Ж. Х. да получи писмо с рег. №

32-48704 от 06.02.2023 г. В тази връзка от митническите органи е констатирано, че писмото се смята за връчено при отказ, с оглед съставения протокол (л. 58). Поради отказа за получаване на документи жалбоподателят не се е запознал с цитираната в писмото електронна информация за износ – EEI (E. Export I).

Видно от оспореното решение, в хода на последващата проверка е анализирана информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси) налична на ел. страница адрес <https://autoauctionspot.com/audi/a7/2016-WAUWGAF7GN018714.html?sale-date=2020-02-20/>. На 05.05.2023 г. е открита информация за обявена продажна цена на аукцион за автомобил със същия VIN номер на шаси, като същият е продаден на територията на САЩ за сумата от 11 200 щ.д.

С оглед получената по линия на международното сътрудничество информация, включително писмо рег. № 32-74077/23.02.2023 г. по описа на Ц. на АМ (л. 76 и сл.), с което службата за митническа и гранична защита (С.) е информирана, че стойността на стоката декларирана в EEI е точната стойност, определена от оригиналните фактури от декларатора при износ, както и предвид невъзможността за определяне на митническа стойност по предходните методи, на основание чл. 74, параграф 3 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 е определена митническа стойност в размерна 23 941 лв.

Съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 26, ал. 1 и чл. 34, ал. 1 от АПК, обективизирано в писмо рег. № 32-171220/08.05.2023 г. на началника на МБ С. - И. (л. 40 и сл.) е изпратено на жалбоподателят за уведомяването му, че ще бъде определена нова митническа стойност на декларираната на 03.06.2023 г. стока, като се пристъпи към издаване на решение. Изложени са мотивите, на които ще се основава решение на митническия орган, относно подадената митническа декларация MRN 20BG005808033752R0, като е описана изложената по - горе фактическа обстановка. Посочено е, че след разглеждане на приложените документи, относно стока № 1 от декларацията, е прието за установено, че вносителят не представя никакви допълнителни документи в подкрепа на декларираната митническа стойност за процесния автомобил, а от наличните документи не става ясно къде и как е закупен автомобилът. Отбелязано е, че: от наличните документи не става ясно къде и как е извършена покупко – продажбата и от кого е закупен автомобилът; не са представени тържни документи в случай, че същият е закупен от търг, също и застрахователна полица; документ или потвърждение от продавача за цената по покупко-продажбата към дата 11.02.2020 г. не е представен; липсват декларации за съществуващите връзки между вносител и продавач, за съществуващите връзки по смисъла на чл. 127 от Регламент № 2447/2015 на ЕС.

В уведомлението е дадена възможност на жалбоподателя да изрази становище в 30 - дневен срок от получаване на писмото. Същото е изпратено по пощата до кмета на [населено място] - по настоящия адрес на В. Ж. Х. (видно от известие за доставяне - л. 39). На 01.06.2023 г. в ТД Митница С. е получен протокол от 29.05.2023 г. (л. 38), съставен при отказ за връчване, видно от който В. Ж. Х. е отказал да получи уведомление с рег. № 32-171220/08.05.2023 г., с оглед на което от страна на митническия орган е констатирано, че уведомлението е връчено при отказ.

Впоследствие е издадено оспореното Решение № Р.-5800-994/32-207190 на 02.06.2023 г. на ЗА директор на ТД Митница С., с което, на основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, във връзка с чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 и на основание чл. 29 от Регламент (ЕС) №

952/2013 г. във връзка с чл. 19, ал. 7 от ЗМ, чл. 48, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1, вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл.54, ал.1 и чл. 56 от ЗДДС, чл. 59 от АПК, е отказано да бъде приета митническата стойност на декларираната стока № 1 по митническа декларация с MRN 20BG005808033752R0 от 03.06.2020 г. и е определена митническа стойност в размер на 23 941 лв. Определени са дължими суми за досъбиране МИТО – 1 662,32 лв. и ДДС 3 657,10 лв., или общо: 5 319,42 лв. На основание чл. 77, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена 03.06.2020 г.

Решението е мотивирано с липсата на платежни нареждания и банкови извлечения за извършено плащане към продавача на стоката в придружаващите митническата декларация документи; с факта, че пътническият автомобил е продаден на територията на САЩ за сумата от 11 200 щатски долара според извършената справка на <https://autoauctionspot.com/audi/a7/2016-WAUWGAFC7GN018714.html?sale-date=2020-02-20>; с предоставеният електронен документ Е. Е. I. с ITN X20200406550592, ХТН[ЕИК]-200417 от службата за митническа и гранична защита (С.), съдържащ точните стойности, декларирани в електронната информация при износа от САЩ, определени от оригиналните фактури, предоставени от декларатора; от наличния Е. Е. I., от които се установява, че автомобилът е деклариран за износ от САЩ на стойност от 13 414 щ.д. Продавачът и купувачът по приложената фактура № 10107 от 28.02.2020 г, износителят и вносителят на пътническият автомобил по Е. Е. I., са различни лица, видно от информацията, получена от американската служба и тази по МД с MRN 20BG005808033752R0/03.06.2020 г., като единствено идентификационният номер (шаси), който е уникален за всеки автомобил, е еднакъв. В тази връзка е прието, че съмненията по отношение на декларираната митническа стойност се потвърждават и на основание чл.140, параграф 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, същата не следва да се определя въз основа на метода на договорната стойност. Маркирано е, че митническата стойност следва да бъде определена по един от методите, регламентирани в чл.74, пар.2, като се прилагат последователно букви от а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност. На стр. 6 - 9 от оспореното решение са посочени причините, поради които определянето на новата митническа стойност, различна от договорната не е могло да се извърши по чл.74, § 2, последователно по букви от а) до г). Поради това, митническата стойност е определена, съгласно разпоредбата на чл.74, пар.3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, във връзка с наличните данни в Съюза, констатирани в предоставената информация от американските митнически власти.

Решението е връчено на 14.06.2023 г., а жалбата срещу него до Административен съд София - град е подадена чрез административния орган на 22.06.2023 г.

В съдебното производство към доказателствения материал е представена и приета административната преписка, както и писмените доказателства към жалбата. С молба в о.с.з. на 11.10.2023 г. (л. 90) са допълнително представени от страна на упълномощения представител на жалбоподателя и приобщени по делото писмени доказателства с превод на български език, както следва: фактура № 10107 от 28.02.2020 г.; талон за автомобил, товарителница, преводно нареждане; операционна бележка за swift превод. От процесуалния представител на ответника са представени: доказателства за компетентност на административния орган; превод на писмо рег. №

32-359976/21.10.2022 г. по описа на Ц. при АМ, ведно с електронна информация за износ; снимков материал с данни от сайта на AUTOAUCTIONSPOT, в който е открита информация за продажната цена на претърпяло щета МПС със същия VIN номер на шаси и "odometer 25 516 miles" обявено на аукцион в страната на износа.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок. Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган по чл. 19, ал.1, пр.2 във вр. с ал.7 от ЗМ. По смисъла на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., решенията взети без предварително заявление се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение – същите в случая са възникнали пред митническото учреждение, където е подадена процесната митническа декларация – ТД Митница С., в чийто състав влиза Митническо бюро С. - И.. Затова и съгласно чл. 101, пар. 1 от същия регламент териториалната и материална компетентност принадлежи на директора на ТД Митница С.. Оспореното решение е издадено от В. В. Т., която с нарочна Заповед № 0-1763 от 01.06.2023 г. на директора на Агенция „Митници“, на основание чл. 84, ал.2 от ЗДСл е упълномощена да изпълнява функциите на директор на ТД Митница С. (поради отсъствието му във връзка с ползване на платен годишен отпуск на посочената в заповедта дата - 02.06.2023 г.).

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

При издаване на оспореното решение е спазена процедурата по чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент /ЕС/ № 952/2013. На В. Ж. Х. е изпратено уведомление с рег. № 32-171220/08.05.2023 г. за предварително съобщаване на мотивите, на които ще се основава решението и предоставен срок за становище, връчено при отказ, видно от протокол от 29.05.2023 г. (л. 38). От страна на митническия орган правилно е прието, че уведомлението се счита за връчено на 29.05.2023 г., с оглед удостоверения отказ на В. Ж. Х. да му бъде връчено писмото. Същият не се е възползвал от правото си на становище в определения срок.

Спорът е правен и се свежда до това, налице ли са основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т.е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент /ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент за

определяне на митническата стойност по процесния внос. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

Процедурите по определяне на митническа стойност на стоки, внасяни на територията на ЕС, е регламентирана в Регламент № 952/2013 /Митнически кодекс на Съюза/ и Регламент за изпълнение 2015/2447 на комисията от 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент № 952/2013 - Митническият кодекс, а именно чл. 70, § 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013/М./.

В Глава 3 от Митническият Кодекс, именувана стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Както бе посочено, правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойносттаване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

В чл. 74, пар. 1 от Регламент № 952/2013 са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност – „Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това“.

Съгласно чл. 77, пар. 2 и 3 от Регламент № 952/2013 на ЕП - Митническо

задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство лицето, за сметка на което се извършва митническото деклариране, също е длъжник. В случая е приложима и нормата на чл.103 § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, в която е предвиден 3-годишен срок за установяване на задълженията. Съгласно цитираната разпоредба, след изтичане на три години от възникване на митническото задължение, длъжникът не се уведомява за същото. Срокът е давностен и след неговото изтичане митническите органи губят възможността да съберат възникнали митнически задължения. В настоящия случай, безспорно този срок не е изтекъл, тъй като митническата декларация е приета на 03.06.2020 г., а решението, с което е определена нова митническа стойност е издадено на 02.06.2023 г. С оглед на това, съдът счита, че твърденията на жалбоподателя в тази връзка са неоснователни.

Съгласно чл. 59, ал. 2 от ЗДДС, когато с оглед митническото законодателство възникне задължение за заплащане на лихви върху вносните мита по митническо задължение, възниква и задължение за заплащане на лихви върху несъбрания данък.

Според чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на комисията от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза /Регламент за изпълнение 2015/2447/ - „Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса“.

Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока. В Решението по дело C-263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с

възможностите му.

Предвид гореизложеното следва, че когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация, както предвижда правилото на чл. 140, § 1 от Регламента за изпълнение № 2015/2447. В случай, че съмненията им не отпаднат и след предоставяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013, като се прилагат вторичните методи по чл. 74, § 2, б. "а" – б. "г" от Регламент № 952/2013, както и резервният метод по чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013. Остойносттаването на внасяните стоки по реда на чл. 74, пар. 1 от Регламент № 952/2013 се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви а) до г) от Регламент (ЕС) № 952/2013, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Съобразно чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Член VII от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на регламента.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си (така например решение по дело С-1/18 на СЕС, т. 24) и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност, в който смисъл е Решение № 3699/18.04.2022 г. по адм. д. № 11027/2021 г. на ВАС и др.

В настоящия случай, видно от оспореното решение, митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а“ до „г“, поради липса на каквато и да било информация за действителното техническо състояние на автомобила с щета, като митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място, за стоката внесена с митническа декларация с MRN 20BG005808033752R0 от 03.06.2020 г., въпреки че административният

орган приема неприложимост на нормата на чл. 70, § 1 от Регламент № 952/2013, предвид възникнали съмнения по отношение на декларираната договорна стойност, този орган определя задължението на същата тази стока на основание същата правна норма, като използва данните, декларирани в еквивалентен документ, в случая за износ, вместо за внос, което създава вътрешно противоречие в мотивите на взетото решение. Отделно от това, решението е в противоречие с императивно предвиденото в Регламента, поради това, че административният орган не извършва остойностяване на внесената стока при последователното прилагане на указаните вторични методи на чл. 74, § 2, б. "а" – б. "г" от Регламент № 952/2013, респ. по метода на чл. 74, § 3 от същия Регламент, какъвто ред е предвиден, след като сам приема, че стойността на стоката не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса, а това е самостоятелно основание, водещо до незаконосъобразност на издаденото оспорено решение.

На второ място, както се твърди от ответната страна, документът Електронна износна информация ("E. export information" (EEI) е американският еквивалент на европейската митническа декларация за износ и съдържа данни, както за декларираната стойност на превозното средство при износа, така и за страната на местоназначение. С оглед на това и в двата документа стойността на стоката е декларирана, т. е. взета е от друг първичен за декларацията документ. Като вторични документи и вносната, и износната декларация имат еднаква доказателствена стойност, без да има законово основание да се придава по - голяма сила и меродавност, на който и да било от тези документи. С оглед на това, единствено и само на установеното от националните митнически власти обстоятелство за декларирана различна стойност на стоката в износната и вносната декларация, не е достатъчно основание за меродавна такава да се приеме стойността посочена в износната декларация, поради което на това второ основание оспореното решение се явява незаконосъобразно.

На следващо място, при наличието на представен първичен документ – фактура за заплатената стойност на закупеното МПС, който документ е първичен такъв и удостоверява, както сключената сделка, така и извършеното плащане, необосновано се дава вяра и се придава меродавна правна стойност на друг вторичен документ, който последващо отразява информацията от първичните такива. В оспореното решение е посочено, че при проверката са констатирани различни покупни цени: 4100 щ.д. в представения към митническата декларация документ за покупка; 13414 щ.д. по данни от американската служба „Митници и гранична охрана“ (писмо рег. № 32-359976/24.10.2022 г. опис на Ц.), обективирани в приложение към „Електронна информация за износ“ - общо 27 броя МПС, сред които

попада и процесния автомобил ITN X20200406550592; 11200 щ.д. по данни в сайт с информация за аукцион с предмет автомобил със същия VIN номер на шаси. В тази връзка, без да се оспорва автентичността на представената фактура от купувача, респ. на инкорпорирания в нея договор за покупко - продажба на автомобил между Precision A. G., САЩ като продавач и В. Ж. Х. като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, административният орган е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. С оглед на това и проверката на митническите органи остава непълна, а това води до необоснованост на издаденото решение и до ново самостоятелно основание за неговата незаконосъобразност, поради нарушаването на основен принцип, а именно чл. 7 от АПК.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от американските митнически власти, попълнена в митническа декларация за износ ITN X20200406550592 и посочената в същата сума от 13414 щ.д., въз основа на която в оспореното решение е определена митническа стойност при внос 23941,84 лв. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящия съдебен състав, не е установила по безспорен начин продажната цена от 13414 щ. д., тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от американските митнически власти и по - конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от американските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза. Още повече, че видно от представеното по делото писма в превод на български език от Служба на САЩ за митническа и гранична защита, Посолство на САЩ в С., по отношение на вноса на превозни средства от САЩ във връзка с измамна информация на митнически декларации не е посочено, че екселска таблица трябва да бъде считана за официален документ. Писмото не съдържа удостоверително изявление от американските митнически власти за

цената, на която автомобилът е бил продаден (от „PRECISION A. G. L.“, САЩ на купувачът „PRECISION A. G.*“, България, а не на жалбоподателя В. Ж. Х.), подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане. Липсва и удостоверително изявление, че представеният документ за вноса на автомобила от В. Х. - фактура № 10107/28.02.2020 г. не е автентичен или валиден. От оспореното решение не става ясно и защо директорът на ТД Митница В. е възприел, че именно заявената пред американските власти от износителя информация отговаря на действителността при положение, че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура и платежното нареждане за валутен превод. С оглед на последното, съдържащата се в ЕЕІ информация не изхожда от властите на САЩ, поради което, въпреки че писмо рег. № 32-359976/24.10.2022 г. е официален документ, предоставените с това писмо ЕЕІ не са официален документ и нямат обвързваща съда материална доказателствена сила.

В случая, мотивирането на органа, относно приложението на основния метод за остойностяване на стоката, преценено в контекста на изискванията за основателни съмнения във връзка с декларираната договорна стойност по чл. 140 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 на процесния автомобил е извършено без относимите доказателствени източници и без да са отчетени всички обстоятелства, за да се обоснове логически обоснован извод, че действителната договорна стойност на процесния автомобил е 13414 щатски долара, а не както е посочено в митническата декларация – 4100 щатски долара или пък на сайта с информация за аукцион с предмет автомобил със същия VIN номер на шаси продаден за сумата от 11 200 щ.д.

Следва да се има предвид, че дори не се касае за липса на документи, които да обосновават стойността на декларираната стока, респ. достатъчно данни и информация, които да не са представени от жалбоподателя при вноса на процесното МПС, тъй като такива, за целите на вноса са представени, а именно: първичните документи, с които е закупено и заплатено процесното МПС - фактура, морски коносамент; декларация за външен транзит с отбелязване в графа 31, че стоката е пътнически автомобил катастрофирал), документ за собственост. С жалбата са представени и доказателства за извършеното плащане – извлечения от банкова сметка и платежно нареждане за валутен превод и операционна бележка за swift превод. Въпросът обаче е в декларирането на различна стойност в декларацията за износ и декларацията за внос, т.е. в два вторични документа, имащи еднаква правна стойност, без да са изследвани първичните такива, от които да се установи, както разликата в стойността на МПС, така и основанието за същата.

Съгласно трайната съдебна практика на българските съдилища и тази на СЕС - безспорно митническата стойност е договорната стойност на стоките, поради което се изследва само и единствено действителната воля на страните по покупко - продажбата. В тази връзка документът, с който е закупено МПС и който доказва договорената цена на стоката е представен на митническите органи от декларатора още по време деклариране на същата. Митническият орган, без да оспорва автентичността на представените документи - договор за продажба, доказващ придобиване на стоката, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. В тази връзка в тежест на митническите органи е да докажат основателността на породените у тях съмнения, с което да обосноват извършеното увеличаване на стойността на процесната стока – в този смисъл Решение № 9350 от 13.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14433/2019 г., VIII о., Решение № 14221 от 17.11.2020 г. на ВАС по адм. д. № 7052/2020 г., I о. и др. Основателните съмнения по смисъла на решение на СЕС по дело С-291/15, следва да са подкрепени с данни за разлика в цените на стоките, достатъчна да обоснове съмненията. При прилагането на методите за определяне на митническа стойност митническите органи имат задължение да съберат цялата относима информация, за да установят стойност на внасяните стоки, която да бъде обоснована и адекватна на приетата нормативна уредба, а в случая това не е направено. В случая представеният първичен документ за закупуване и плащане на процесното МПС е меродавен и обосновава стойността посочена в него. Същият необосновано се съпоставя с документ, който е вторичен и за който дори не е изключено да бъде допусната грешка.

С оглед гореизложеното съдът намира, че като не е приел декларираната с митническа декларация с MRN 20BG005808033752R0 договорна стойност на процесната стока и е определил нова такава единствено съобразно износната декларация директорът на ТД Митница С. е постановил незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им (л. 120-124), поради което съдът дължи присъждането им. Същите следва да бъдат присъдени в размер на 1202 лв., от които 10 лв. – заплатена държавна такса, 1080 лв. - заплатен адвокатски хонорар, както и 112 лв. – заплатен превод на документи (съгласно представения по делото списък на разноските (л. 119). Неоснователно се явява възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатско възнаграждение, доколкото претендирания му размер е под минимално установения по чл. 7, ал. 2, т. 3, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери

на адвокатските възнаграждения.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, I отделение, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на В. Ж. Х., Решение рег. № РЗМ-5800-994/32-207190 от 02.06.2023 г. на директора на Териториална дирекция Митница С. в Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на В. Ж. Х., ЕГН [ЕГН], съдебни разноси в размер на 1202 (хиляда двеста и два) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: